

ข่าววัดบางแสน

วันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม 2022 อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต

ล้างบาปเด็ก น้องเอ็ม เซซิลิอา ศิตา ศุภบรรพต หลานคุณวาสนี

วัดบางแสนหน้าร้อน ตะแบกบาน

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1411 วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม 2565/2022

สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต
ลูก 15:1-8, 11-32

“ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสตเจ้า ผู้นั้นก็เป็นสิ่งสร้างใหม่ สภาพเก่าผ่านพ้นไป”

พัฒนาการที่จำกัดสิทธิของเราในยุคปัจจุบัน ได้แก่ โรคโควิด ความเจ็บป่วย ไม่สามารถเข้าสังคมได้ง่าย เหมือนแต่ก่อน ธุรกิจจำนวนมากล้มละลาย คนทั้งโลกอยู่ในความหวาดกลัวและความยากจน... สิ่งที่คุณรอคอยคือ อยากให้มีใครคนหนึ่งช่วยปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากพันธนาการนี้ เพื่อเราสามารถดำเนินชีวิตเป็นปกติและทำกินในแผ่นดินของเรา... พระเยซูเจ้าเล่าให้ท่านเปรียบเทียบถึงลูกที่ต้องการเปลี่ยนชีวิตใหม่ แม้จะต้องแปลงร่างเป็นคนรับใช้ของบิดาก็ยินยอมจะทำ คิดได้ตั้งนั้นแล้วก็เดินทางกลับไปหาบิดาและเริ่มต้นปฏิบัติตามแผนที่วางไว้... บทสอนนิทานเรื่องนี้ คือเขาได้รับการต้อนรับอย่างดีเกินความคาดหมาย...นิทานเรื่องนี้ยังสอนว่า ใครที่ต้องการชนะอุปสรรคต้องกล้าเปลี่ยนแปลง วางแผนใหม่และลงมือปฏิบัติ แม้จะต้องดำเนินชีวิตที่สุภาพต่ำต้อยกว่า เพราะสวรรค์มีพระพรช่วยสนับสนุนเกินกว่าที่เราคาดคิด... ท่านลองยอมอยู่กับบ้านมากขึ้น เรียนรู้วิธีใช้ ON LINE สอนนักเรียน ขายสินค้า ON LINE ติดต่อซื้อของทางโทรศัพท์ เป็นต้น... ชีวิตจะดีขึ้นแน่นอน

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

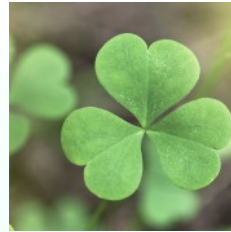
วันเสาร์ที่ 2 เม.ย. 22 ระลึกถึง น.พรังซิส เดอ เปาลา ฤาษี
วันอาทิตย์ที่ 3 เม.ย. 22 สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 2 ดอกไม้ ต้นไม้ และพืช

โคลเวอร์ (Clover) ไบโคลเวอร์มีสามแฉก จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระตรีเอกภาพ ตามตำนานนักบุญแพทริก เป็นผู้ริเริ่มใช้ไบโคลเวอร์เป็นสัญลักษณ์ของพระตรีเอกภาพ เมื่อครั้งที่ท่านไปเผยแผ่ศาสนาที่ไอร์แลนด์ ไบโคลเวอร์หรือแชมร็อก (shamrock) จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของประเทศไอร์แลนด์ด้วย ไบโคลเวอร์สามแฉกมีอีกชื่อหนึ่ง “เทรฟอยล์”(trefoil)

ข้อคิดสะกิดใจ

อิมใจ

ของบางอย่าง ซื้อไม่ได้ ด้วยเงินทอง เพราะเป็นของ ไม่มี ราคาขาย
เช่นความรัก ความปรารถนา มีน้ำใจ ปลุกฝังไว้ คิดชอบ ประกอบกัน
สิ่งเหล่านี้ มีค่า แก่ชีวิต เพราะว่าเงิน ไม่มีสิทธิ์ มาจัดสรร
ได้แต่เพียง เราจะให้ กันและกัน และผู้ให้ ได้รางวัล คืออิมใจ

ข่าวสังฆมณฑล

พิธีบูชามิสซาปลงศพ คุณพ่ออเล็กซานเดอร์ วิจิตร ไตรภพ สงฆ์อาวุโสสังฆมณฑลจันทบุรี
ประธานในพิธี บิชอป ซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี ณ วัดเซนต์ปอล แปดริ้ว วันที่ 23 มีนาคม 2022

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

(ต่อจากหน้า 4)

เมื่อรู้ว่วันหนึ่งคุณจะต้องยืนต่อพระพักตร์พระเจ้า คุณจึงควรพิจารณาคำถามต่อไปนี้ คุณจะอธิบายอย่างไรเกี่ยวกับเวลาที่ให้คุณให้โครงการหรือสิ่งของสำคัญมากกว่าผู้คน คุณจำเป็นต้องเริ่มให้เวลากับใครมากขึ้น อะไรที่คุณจำเป็นต้องตัดออกจากตารางเวลาเพื่อคุณจะให้เวลาแก่ใครคนนั้นได้ คุณต้องเสียสละอะไรบ้าง การใช้ชีวิตที่ดีที่สุด คือการรัก วิธีแสดงความรักที่ดีที่สุดคือเวลาที่ดีที่สุดที่จะรักคือเดี๋ยวนี้

(จากหนังสือชีวิตที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์)

อาทิตย์วนคิด

ความรัก ความเมตตา ความซื่อสัตย์

ความรัก ความเมตตา ความซื่อสัตย์ สิ่งเหล่านี้เป็นความดีสากล ทุกศาสนาล้วนเห็นว่าเป็นความชอบธรรมอันจะสร้างสันติโลก องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ให้เราสร้างสันติภาพเท่านั้น แต่ให้เราทุกคนร่วมมือกันสร้างสันติสุขด้วย ให้ทุกคนรักกันฉันพี่น้อง เอื้อเฟื้อแบ่งปัน การรักเพื่อนมนุษย์ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับมนุษย์ เพราะจิตใจของเราอ่อนแอและมีขีดจำกัด พระคริสตเจ้าทรงทราบข้อบกพร่องตรงนี้ แต่พระองค์ก็ยังรักเราแม้เราไม่น่ารัก แม้เรามีบาปมาก แม้เราท้อแท้สิ้นหวัง กระนั้นแล้ว การที่เราจะรักพระเป็นเจ้าไม่ใช่เรื่องยากเลย หากการทำดีต่อมนุษย์ทำได้ยาก ก็อดทนทำเพื่อถวายแด่พระเป็นเจ้า เพราะทุกครั้งที่เราตั้งใจทำกิจการดี พระองค์ก็ทรงอยู่กับเรา อยู่ในเรา และคนอื่นก็จะเห็นพระองค์เช่นเดียวกับเรา

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมื่อดูรายได้พระแทน

- พี่น้องที่รัก - ขอให้เราเตือนใจเราเสมอว่า **มหาพรตเราจะมาหาพระ** จงจงใจและเป็นกำลังใจแก่กัน - **ทำให้คำกล่าวนี้เป็นความจริงที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเราเถิดครับ** อีก 2 สัปดาห์ก็จะเป็นวันอาทิตย์ไบลาน - วันเริ่มเข้าสู่สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจะนำเราไป สมโภชปัสกา ประจำปีคริสตศักราชนี้ คือ วันอาทิตย์ที่ 20 เมษายน
- อยากให้พี่น้อง อ่าน ราฟิง และภาวนา บทพระวรสารประจำวันอาทิตย์นี้ หลาย ๆ รอบ และขอพระเยซูเจ้าประทานพระพรมหานาน นำจิตใจของเราให้รำลึก และพบว่า **เราแต่ละคน เป็นเหมือนลูกคนเล็กในพระวรสารวันนี้** แล้วเราจะสำนึกถึงความรักความเมตตาผูกพันของพระบิดาเจ้าต่อเรา - ไม่ว่าเราจะพบว่าตนเองเป็นคนเช่นไร หรือ เราอาจจะพอใจ ทำตัวเป็นลูกคนโต ต่อไป
- มหาพรต **มาหาพระกันเถิด เพราะพระองค์รักเรามากครับ**

..... เจ้าวัด

ลก 15:1-3,11-13

เวลานั้น บรรดาคนเก็บภาษีและคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อฟังพระเยซูเจ้า ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์ต่างบ่นว่า "คนนี่ต้อนรับคนบาปและกินอาหารร่วมกับเขา" พระองค์จึงตรัสตอบมาเรื่องนี้ให้เขาฟัง พระองค์ยังตรัสอีกว่า "ชายผู้หนึ่งมีลูกสองคน ลูกคนเล็กพูดกับบิดาว่า 'พ่อครับ โปรดให้ทรัพย์สินสมบัติส่วนที่เป็นมรดกแก่ลูกเถิด' บิดาก็แบ่งทรัพย์สินสมบัติให้แก่ลูกทั้งสองคน ต่อมาไม่นาน ลูกคนเล็กรวบรวมทุกสิ่งที่มีแล้วเดินทางไปยังดินแดนห่างไกล ที่นั่นเขาประพฤติเสเพล ใช้จ่ายเงินทองจนหมดสิ้น

เมื่อเขาหมดตัว ก็เกิดกันดารอาหารอย่างหนักทั่วดินแดนนั้น และเขาเริ่มขัดสน จึงไปรับจ้างอยู่กับชาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นใช้เขาไปเลี้ยงหมูในทุ่งนา เขาอยากกินผักกั่วที่หมูกินเพื่อระงับความหิว แต่ไม่มีใครให้ เขาจึงรู้สึกสำนึกและคิดว่า 'คนรับใช้ของพ่อฉันมีอาหารกินอุดมสมบูรณ์ ส่วนฉันอยู่ที่นี้ หิวจะตายอยู่แล้ว ฉันจะกลับไปหาพ่อ พูดกับพ่อว่า 'พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก โปรดนับว่าลูกเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพ่อเถิด' เขาก็กลับไปหาพ่อ

ขณะที่เขายังกอยู่ไกล พ่อมองเห็นเขา รู้สึกสงสาร จึงวิ่งไปสวมกอดและจูบเขา ลูกจึงพูดกับพ่อว่า 'พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก' แต่พ่อพูดกับผู้รับใช้ว่า 'เร็วเข้า จงไปนำเสื้อสวยที่สุดมาสวมให้ลูกเถิด นำแหวนมาสวมให้ นำรองเท้ามาสวมให้ จงนำลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วไปฆ่า แล้วกินเลี้ยงฉลองกันเถิด เพราะลูกของเราผู้นี้ตายไปแล้วกลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก' แล้วการฉลองก็เริ่มขึ้น

ส่วนลูกคนโตอยู่ในทุ่งนา เมื่อกลับมาใกล้บ้าน ได้ยินเสียงดนตรีและการร้องรำ จึงเรียกผู้รับใช้คนหนึ่งมาถามว่า เกิดอะไรขึ้น ผู้รับใช้บอกเขาว่า 'น้องชายของท่านกลับมาแล้ว พ่อสั่งให้ฆ่าลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้ว เพราะเขาได้ลูกกลับคืนมาอย่างปลอดภัย' ลูกคนโตรู้สึกโกรธ ไม่ยอมเข้าไปในบ้าน พ่อจึงออกมาขอร้องให้เข้าไป แต่เขาตอบพ่อว่า 'ลูกรับใช้พ่อมานานหลายปีแล้ว ไม่เคยฝ่าฝืนคำสั่งของพ่อเลย พ่อก็ไม่เคยให้ลูกแกะแม่แต่ตัวเดียวแก่ลูกเพื่อเลี้ยงฉลองกับเพื่อนๆ แต่พอลูกคนหนึ่งของพ่อกลับมา เขาคบหญิงเสเพล ฆ่าลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วให้เขาด้วย'

พ่อพูดว่า 'ลูกเอ๋ย ลูกอยู่กับพ่อเสมอมา ทุกสิ่งที่พ่อมีก็เป็นของลูก แต่จำเป็นต้องเลี้ยงฉลองและชื่นชมยินดี เพราะน้องชายคนหนึ่งของลูกตายไปแล้ว กลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก'

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

สิ่งที่สำคัญที่สุด

ชีวิตทั้งชีวิตเป็นเรื่องของความรัก (ต่อจากอาทิตย์ที่แล้ว)

3) เราจะถูกประเมินโดยดูจากความรักของเรา

หนึ่งในวิธีที่พระเจ้าทรงวัดความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณก็คือ ดูที่คุณภาพความสัมพันธ์ของคุณในสวรรค์พระเจ้าจะไม่ตรัสว่า “จงบอกเราเรื่องอาชีพของเจ้า บัญชีธนาคารของเจ้า และงานอดิเรกของเจ้า” แต่พระองค์จะดูว่าคุณได้ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างไร โดยเฉพาะคนที่ขัดสน พระเยซูตรัสว่า วิธีที่จะรักพระองค์คือรักครอบครัวของพระองค์ และเอาใจใส่ความต้องการในชีวิตของพวกเขา “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา นี่ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย”

เมื่อคุณย้ายเข้าไปอยู่ในนิรันดรกาล คุณจะทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้เบื้องหลังทั้งหมดที่คุณจะเอาไปได้ก็คือลักษณะนิสัยของคุณ เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว ผมจึงขอแนะนำว่าเมื่อคุณตื่นขึ้นทุกเช้า ให้คุณคุกเข่าลงข้างเตียง หรือนั่งที่ขอบเตียง และอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้าไม่ว่าวันนี้ข้าพระองค์จะทำได้สิ่งใด ๆ เสร็จหรือไม่ ข้าพระองค์ต้องการแน่ใจว่า ข้าพระองค์ได้ใช้เวลาแก่การรักพระองค์และรักคนอื่น เพราะว่ามันคือความหมายทั้งหมดของชีวิต ข้าพระองค์ไม่ต้องสูญเสียเวลาวันนี้ไปเปล่า ๆ” ทำไมพระเจ้าต้องประทานอีกหนึ่งวันแก่คุณถ้าคุณกำลังจะทำให้มันสูญเปล่า

วิธีการแสดงความรักที่ดีที่สุดคือเวลา

ความสำคัญของสิ่งต่างๆ สามารถวัดได้จากปริมาณที่เราเต็มใจลงทุน กับสิ่งเหล่านั้น ยิ่งคุณใช้เวลาไปกับสิ่งใดมาก คุณก็ยิ่งบอถึงถึงความสำคัญและคุณค่าที่มีต่อคุณ ถ้าคุณต้องการรู้ว่าใครสักคนให้ความสำคัญกับสิ่งใดมากที่สุด ก็แค่ดูว่าเขาใช้เวลาของเขาอย่างไร เวลาคือของขวัญที่มีค่าที่สุด เพราะคุณมีปริมาณเวลาที่ตายตัว คุณสามารถหาเงินมากขึ้น แต่คุณไม่สามารถหาเวลามากขึ้น เมื่อคุณใช้เวลาไปกับใคร คุณก็กำลังให้ส่วนหนึ่งของชีวิตคุณแก่เขา

เวลาที่ดียิ่งที่สุดที่จะรักเด็ยวัน

บางครั้งการผัดวันประกันพรุ่งก็เป็นวิธีตอบสนองที่ถูกต้องต่องานสัพเพเหระ แต่เนื่องจากความรักคือสิ่งที่สำคัญที่สุด มันจึงสำคัญเป็นอันดับแรก พระคัมภีร์เน้นเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยกล่าวว่า “เมื่อใดที่เราที่โอกาสควรจะทำดีแก่ทุกคน จงใช้ทุกโอกาสอย่างดีที่สุดในการทำดี เมื่อไรก็ตามที่ท่านสามารถทำได้ จงทำดีแก่ผู้ที่ต้องการ อย่าบอกเพื่อนบ้านของท่านให้คอยถึงพรุ่งนี้ ถ้าท่านสามารถช่วยพวกเขาได้เดี๋ยวนี้” ทำไมเวลานี้จึงเป็นเวลาที่ดีที่สุดที่จะแสวงหาความรัก ก็เพราะคุณไม่รู้ว่าคุณจะมีโอกาสนี้ไปอีกนานแค่ไหน สถานการณ์ต่างๆ เปลี่ยนไป คนตายไป ลูกๆ โตขึ้น คุณไม่มีสิ่งใดรับประกันว่าจะมีพรุ่งนี้ ถ้าคุณอยากแสดงความรัก คุณก็ควรจะทำเสียเดี๋ยวนี้

กลุ่มเสด็จเทศมารีย์

เมื่อซีเกียจไม่มีจริง (เพราะมันเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหัวเรา) ตอนที่ 3

แขกสำคัญจะมาบ้าน เราก็ต้องเก็บของถูบ้าน ตัวอย่างง่าย ๆ หากเป็นวันหยุดของเรา ในวันว่างของคนที่ไม่ได้ชอบทำงานบ้าน เราจะทำอะไร? ซักผ้า ถูบ้าน ล้างจาน จัดข้าวของ? ถ้าคนไม่ชอบทำงานบ้านต้องทำอะไร?

เราก็คงทำในสิ่งที่เห็นว่า “สำคัญ” หรือจำเป็นที่สุดในสายตาเรา เช่น ต้องซักผ้าเดี๋ยวจะไม่มีชุดทำงานหรือล้างจาน เพราะกลัวจะเน่า ส่งกลิ่น ส่วนถูบ้าน จัดของนั้น อาจเป็นตัวเลือกสุดท้ายและอาจยังไม่ทำ เพราะเราอยู่ได้ไม่รู้รู้สึกกรก ไม่เป็นไร แต่ถ้ามีปัจจัยเพิ่มเติม ดังเช่น แขกสำคัญจะมาบ้าน การเก็บของถูบ้านกลายเป็นสิ่งที่ “ต้องทำ” ขึ้นมาแม้จะซีเกียจอยู่ก็ตาม เสื้อผ้าอาจอูดไว้ในตระกร้ามุมหนึ่งก่อนแทน...คงทำให้เห็นในส่วนหนึ่งว่ามันมีเหตุผลเกี่ยวข้อง มีปัจจัยอยู่นะ ต่อความซีเกียจ หรือขยันในบางสถานการณ์ ทว่าเวลาที่เรารู้สึกซีเกียจขึ้นมา มักไม่ใช่เวลาของเหตุผล มันมักจะเป็นแค่ความรู้สึก...

เมื่อหिनก่อนนั้นมันเริ่มสำคัญ เราจะเห็นมันในอีกแบบ หลายครั้งเราคงเคยเห็น หรือรู้สึกบ่อย ๆ ต่อความซีเกียจ ซึ่งมักจะชัดกว่าเวลาเรามองคนอื่น เช่น ทำไมแฟนซีเกียจซักผ้า ทำไมลูกซีเกียจเก็บห้องนอน ก็เพราะในเมื่อเขาไม่เห็นความสำคัญในสิ่งนั้น ๆ เขาก็ไม่เดือดร้อนอะไรกับสิ่งนั้น หรือ มองเรื่องนั้นในอีกมุมมอง เช่น เราอาจมองว่าซักผ้าเป็นเรื่องต้องทำ แต่หากเรามองในมุมมองว่า ก็ตอนนี้ยังมีเสื้ออยู่ไม่เห็นต้องรีบ แนนอนยอมไปขยันเรื่องอื่นก่อน และหลายเรื่องที่ไม่ใช่แค่มองว่าไม่จำเป็น แต่ไม่เคยอยู่ในสายตาและไม่อยู่ในหัวเรา(คิด)เราเลย ดังนั้นถ้าเพียงแคร์รู้สึกต้องทำหรือโดนบอกให้ทำ ความซีเกียจหรือแท้จริงคือ ความรู้สึกไม่ยอมทำยอมเข้ามาแทรกโดยง่าย.....สิ่งแวดล้อมกับพื้นเพการดำเนินชีวิตก็มีส่วนในบางเรื่อง เช่น คนที่โตมาในชุมชนแออัด ความทรุดโทรม ไม่เรียบร้อยของสิ่งของเป็นเรื่องที่ชินตา ดังนั้นเมื่อเขามีบ้าน การปล่อยบ้านรกไปบ้างจึงไม่รู้สึกอะไร หรือ วัยรุ่นอาจที่ไม่รู้สึกอะไรกับการใส่เสื้อผ้าที่ไม่รีด เพราะเขาไม่ได้แคร์สังคมอื่น และสังคมเขาเองก็ไม่มีใครมาใส่ใจกับการที่เสื้อจะยับไปบ้าง ดังนั้นการต้องขยันรีดเสื้อ จึงไม่เกิดขึ้น ภาวะเช่นนี้หากเป็นเราก็คงรู้สึกเสียเวลา จะมานั่งรีดทำไมไม่มีใครสนใจ ไม่รีดก็ใส่ได้... (มุมมองนี้เป็นเพียงตัวอย่างไม่ได้สรุปว่าเป็นพื้นฐานของวัยรุ่น หรือคนที่เติบโตมาแบบหนึ่งไปเสียหมดนะครับ) ลองคิด จินตนาการดูว่า... เวลาที่เราเดินผ่านหินก้อนหนึ่ง ไม่เล็กไม่ใหญ่ ที่สนามหน้าบ้าน เราอาจเดินผ่านไปโดยไม่มองมัน ก็แค่ก้อนหิน แต่เมื่อใดมันมาอยู่บนพื้นปูนเขตบ้าน หรือช่องทางเดิน มันจะเริ่มเกะกะ อาจทำให้เกิดอันตราย แนนอนเราจะจัดการมัน...แต่ในอีกด้านของคนที่ไม่หัวมีเรื่องการจัดสวนหน้าบ้าน หรือชอบให้หน้าบ้านสะอาดตา หินก้อนนั้นบนสนามยอมไม่ใช่ที่ที่มันควรอยู่ เขาก็ยอมนำมันไปจัดการ จัดระเบียบไม่เพียงหินก้อนนั้น เศษใบไม้ กิ่งไม้ รวมไปถึงทุกส่วนของสนามเป็นแน่ และเวลาใครผ่านไปมากก็จะรู้สึกว่าเขาขยันจัง...นี่คือความแตกต่างของโอกาส ในการที่เราจะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งบนความขยัน หรือซีเกียจ เพราะเมื่อเราเห็นหินก้อนนั้นสำคัญ หรือที่จริงอยู่ในองค์ประกอบของสิ่งที่เราให้ความสำคัญ เราจะเห็นมันในอีกแบบ ดังที่ยกตัวอย่างก็ไม่ได้หมายความว่า หินก้อนนั้นสำคัญที่สุด หรือเรื่องที่เราขยันทำมันต้องสำคัญที่สุด เพียงแต่มันเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องที่อยู่ในหัวเรา หรือเรื่องที่เราใส่ใจหรือไม่เท่านั้นเอง และหากมันเข้ามาอยู่ในหัวเราแล้ว จะเล็ก จะใหญ่ มันจะค้างคาใจ วันในหัวจนทำให้ซีเกียจแค่ไหนก็ต้องไปจัดการ...